

Jėzus atėjo, kad parodytų žmonėms patį Dievą... Jis mūsų kalba pasakė mums, jog Dievas mus nuolat visus, visokius myli ir domisi mūsų gyvenimais. Jis mums papasakojo apie Dievo gailingumą, kantrybę ir Jo mintis. Jis pažadėjo mums nesibaigiantį gyvenimą.

Daug žmonių mąsto: „Ar galiu būti Dievo mylimas, vien tik gyvendamas pagal „Auksinę taisyklę“? Kaip įmanoma sekti Jėzaus keliu? Arba, kaip iš tikrųjų gyventi tu, kaip Jėzus mokė?“ Net jei ir esame Dievo mylimi ar Jo globojami, ir net gyvendami taip, kaip Jis moko, – mes vis tiek esame nusidėjėliai. Mes vis tiek suklumpame, ir dar niekam nepavyko visą gyvenimą – nuo gimimo iki mirties – gyventi taip, kaip Jėzus gyveno. Mes suklumpame, nusikalstame, nepaklūstame, nusidedame. Tai tiesa... Tad, ką daryti su tomis mūsų blogybėmis? Vienintelis dalykas, kurį galime padaryti, – tai atnešti jas pačiam Dievui, ir atrasti Jį kaip atleidžiantį Tėvą.

Mūsų „aš“ turi būti tarsi prikaltas prie Dievo meilės. Daugelis mūsų galėtų prištarti vienai jaunai moteriai, kuri sako taip: „Bet man ant kryžiaus kaboti nelengva.“ Niekam iš mūsų nelengva. Mūsų pagrindinis troškimas turėtų būti – būti kartu su Dievu: aš esu toks, ir esu su Tavim. Tai yra gražiausias bendrumas.

Atsigręžimas yra toks paprastas, kad ir vaikas gali atsigręžti, bet kartu ir toks gilus, kad tyrinėtojai per visą istoriją tyrinėja jo prasmės gelmę ir nepabaigia... Dievas davė mums tokį paprastą kelią, kuriame žmogus gali atsigausti. Ir vėl, – niekam nėra uždarytas įėjimas į Dievo karalystę dėl to, kad nesugebėjo suprasti šio kelio. Protingas ar kvailas – visi gali juo eiti.

*“Kas nori man tarnauti,
tegul seka manim, –
sako Viešpats; – kur aš esu,
ten bus ir mano tarnas.“*

Jn 12, 26

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Jer 31, 31–34; Ps 51, 3–4, 12–15; Žyd 5, 7–9

Psalms atliepas

Sutverk širdį man tyra, o Dieve!

Evangelija pagal Joną (12, 20–33)

Tarp atėjusių per šventes Dievo pagarbinti buvo ir graikų. Jie kreipėsi į Pilypą, kilusį iš Galilėjos miesto Betsaidos, prašydami: „Gerbiamasis, mes norėtume pamatyti Jėzų!“ Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui, paskui jie abu – Andriejus ir Pilypas – atėję pranešė Jėzui. O Jėzus jiems tarė: „Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečių grūdas nekris į žemę ir neapmirs, jis pasiliks vienas, o jei apmirs, jis duos gausių vaisių. Kas myli savo gyvybę, ją pradžudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui. Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas. Dabar mano siela sukręsta. Ir ką aš pasakysiu: 'Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!'? Bet juk tam aš ir atėjau į šią valandą. Tėve, pašlovink savo vardą!“ Tuomet iš dangaus ataidėjo balsas: „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!“ Aplink stovinti minia, tai išgirdus, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: „Angelas jam kalbėjo“. O Jėzus atsakė: „Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo tas balsas. Dabar teisiamas šitas pasaulis. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas laukan. O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs“. Jis tai pasakė nurodydamas, kokia mirtimi jam reikės mirti.

Evangelijos komentaras:

O kiek daug norinčiųjų Tau šiandien tarnauti – kad ir kur pažvelgsi – vien Tavo tarnai ir tarnaitės, skelbiančios Tavo dieviškąsias paslaptis, kalbantys, gydantys Tavuoju vardu... Kiekvienas bent kiek žinomesnis astrologas ar šiaip būrėjas atkakliai tvirtina turįs dieviškųjų galių, tarnauja Tau... Daug pasiryžusių Tavuoju vardu padėti man nebekentėti, išsivaduoti iš ligų, sunkumų ir kitų kryžių... gyventi be kryžiaus?..

„Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane.“

Ir pats dažnai noriu Tau tarnauti, sekti paskui Tave, ypač kai Tu gydai, laimini, pamokslauji, kai prikeli mirusiuosius ir valgydini didžiules minias... Bet kai kreipi žingsnius Jeruzalės, kryžiaus link, jaučiu, kad dažniausiai Tu seki paskui mane, eini ieškoti manęs, nes aš bėgu, seku paskui bet ką, kas padėtų išvengti, ar bent jau palengvintų kančią...

„Kur aš esu, ten bus ir mano tarnas...“

Kur Tu esi, Viešpatie? Gal bažnyčių vėsoj? „Specialistų“ salonuose? Kur esi, Viešpatie, kai blaškaisi neviltyje, kai miršta žmonės, kai kyla karai, kai mes, Tavo tarnai ir tarnaitės, klaidžiojame šalyje protą pametę?

Būti su Juo kryžiuje...

„Jei apmirs, jis duos gausių vaisių...“

Esu, esame pašaukti mirti... Nuodėmei, savigailai, iliuzijoms apie prisikėlimą be kryžiaus, pašaukti mirti visagalybės troškimui ir tikėjimui, kad Tu, tik Tu vienas, Dieve, turi mylėti visus ir daryti gėrį, tarnauti man, mums, visiems...

Ką reiškia „mirti sau“? Tai, kas priešinga Dievo valiai, turi būti nukryžiuota ar numarinta. Dievas duoda mums daug galimybių ištarti „taip“ Jo valiai ir atmesti viską, kas priešinga Jo planui mūsų gyvenimuose. Jėzus taip pat pažada, jog mes duosime gausių vaisių, jei priimsime Jį į savo kasdieninį gyvenimą. Jis kietais, sunkiais žodžiais apibūdina šį savęs išsižadėjimą. Ką būtent Jis turėjo omenyje, sakdamas, kad turime nekęsti savęs? Pasakymas „kažko nekęsti“ biblinėje tradicijoje dažnai reiškia neteikti pirmenybės. Jėzus taip sako, mąstydamas apie tikrą bendrumą ir draugiškumą, kad tame yra pirmumas – šalia mano ir Jo draugystės nieko nėra svarbiau. Visa kita – gyvenimo vaisiai, kurie padaro patį gyvenimą tikrą.

Ar šis gavėnios laikas jau ir bus tas laikas, kuomet visu tuo pagaliau patikėsiu?..

„MEILĒS DŽIAUGSMAS, IŠGYVENAMAS ŠEIMOJE, YRA IR BAŽNYČIOS DŽIAUGSMAS“ (AL 1)

Popiežiaus Pranciškaus iniciatyva pradėjome šeimai skirtus metus *Šeima – Amoris Laetitia* (*Šeima – meilės džiaugsmas*). Šis pavadinimas nurodo į prieš penkerius metus popiežiaus paskelbtą apaštališkąjį paraginimą *Amoris Laetitia*. Jis kalba apie meilę šeimoje ir siūlo kryptis, kokiu būdu šeima gali patirti džiaugsmą būti dovana Bažnyčiai ir visuomenei. Tai vertinga medžiaga apmąstymui ir įgyvendinimui.

Popiežius sako, kad „meilės džiaugsmas, išgyvenamas šeimoje, yra ir Bažnyčios džiaugsmas“ (AL 1). Tuo būdu jis atkreipia dėmesį į abipusį ryšį tarp šeimos ir Bažnyčios. Juk šeima yra „namų Bažnyčia“, o dėl bendrystės ryšio tarp šeimų ir visa Bažnyčia tampa „šeimų šeima“. Daugybę žmonių apimančioje Bažnyčios bendruomenėje turi būti jaučiama šeimos dvasia, kai vieni kitus pažįstame vardu. Praktiškai tai gali būti įgyvendinama, bendraujant ir bendradarbiaujant mažesniuose rateliuose: šeimų grupelėse, maldos susitikimuose, karitatyvinėje, ugdomojoje ir kitose panašiose veiklose.

Bažnyčios bendruomenė ypač brangina Eucharistiją, kuri yra „viso krikščioniškojo gyvenimo versmė ir viršūnė“ (*Lumen Gentium* 11). Joje, prie Dievo žodžio ir Kristaus Aukos stalo, esame maitinami mus vienijančia Gyvenimo Duona. Šv. Mišiose patirtą Dievo gailestingumą paliudija konkreti artimo meilė, kurią stengiamės parodyti ne tik namiškiams, bet ir kiekvienam sutiktam žmogui.

Kaip visos Bažnyčios bendruomenės, taip ir šeimōs kertinis akmuo yra Jėzus Kristus. Jis iškėlė santuoką į sakramento garbę, kad ji būtų Jėzaus Kristaus meilės Bažnyčiai atspindžiu. Per šį sakramentą vyras ir žmona save dovanoja vienas kitam, kad patirtų neatšaukiamos, ištikimos, vaisingos meilės džiaugsmą. Ši kilni ir atsakinga misija yra įmanoma, šeimoje įsiklausant vieniems į kitus ir atsiremiant į Dievą. Santykis su Dievu, kuris pranoksta mus visus ir kiekvieną myli, daro atidesniu ir kitam žmogui.

Jėzus kreipia žvilgsnį į pradžių, kai Dievas „sukūrė žmones kaip vyrą ir moterį“, kurie glausis vienas prie kito, „ir du taps vienu kūnu. (...) Ką tad Dievas sujungė, žmogus teneperskiria“ (Mt 19, 5-6). Istorijos eigoje buvo ir yra skirtingų praktikų, požiūrių į santuoką, skyrybas, tačiau Jėzus atkreipia dėmesį į pradinę Kūrėjo mintį. Jis kviečia grįžti prie šaknų, pradinio Dievo plano.

Nors ir nuolat pabrėždama šį santuokos idealą bei ragindama sutuoktinius jo siekti, Bažnyčia neužmiršta ir kitų sutuoktinių, šeimų, kurių gyvenimas dėl įvairių priežasčių šio idealo neatitinka. Joms taip pat yra vietos Bažnyčios bendruomenėje. Nors ir negalėdamos pakeisti esamos savo situacijos, pilnai dalyvauti sakramentiniame gyvenime, jos yra kviečiamos atsigręžti į Dievo gailestingumą, melstis, daryti gera ir mylėti taip, kaip šiandien joms yra įmanoma.

Šie metai tegul paskatina kurti bendrystę: šeimoje pagal galimybes melstis kartu, valgyti kartu, klausytis vieniems kitų. Mokykimės kalbėtis be patyčių, arogancijos, kito žmogaus žeminimo, įžeidinėjimo. Ne be reikalo Kristus perspėja, jog kas sako savo broliui „Beprotil!“, „tas smerktinas į pragaro ugnį“ (Mt 5, 22). Toks bendravimo būdas ateina iš piktojo, kuris yra skaldytojas ir „brolių kaltintojas“ (Apr 12, 10). Šeima tebūna pirmoji vienybės, dialogo, meilės mokykla: viso to, ko labai reikia visuomenei.

Taip pat ir Bažnyčios bendruomenė tebūna labiau matoma kaip atvira kiekvienam žmogui. Požiūrių įvairovė tegul netampa gąsdinančiu iššūkiu, bet veikia proga liudyti gebėjimą keliauti kartu, mokantis vieniems iš kitų ir būnant atviriems Šventajai Dvasiai, vedančiai į tiesos pilnatvę (plg. Jn 16, 13). Vienijami to paties Krikšto ir to paties tikėjimo išpažinimo, visgi prisiminkime, kad Bažnyčia nėra vien „teisiųjų“ namai. Juk Dievo Karalystė, kurios „ūglys ir pradžia žemėje“ (LG 5) yra Bažnyčia, yra panaši į lauką,

Parapijos skelbimai

Ateinantis sekmadienis - Verbų sekmadienis

Velykų šventė prasideda *Verbų sekmadieniu* (Kristaus kančios), kuris Vakarų pasaulyje vadinamas *Palmių sekmadieniu*. Jėzų Jeruzalėje pasitinkantys žmonės kelią nuklojo drabužiais ir palmių šakomis. Iš to kilo ir šis pavadinimas *Palmių sekmadienis*. Mūsų kraštuose šiuo simboliu tapo verbos, kurias pasiruošiame iš žalių šakelių, kurios ir primina žalias palmių šakas ir mūsų dalyvavimą procesijoje.

Tad pasiruoškime žalias verbų šakeles, su kuriomis eisime į Velykų šventimo Savaitę.

⇒ kuriame iki pjūties meto auga ir kviečiai, ir raugės (plg. Mt 13, 24-30). Nuo kiekvieno iš mūsų priklauso, kiek Bažnyčia bus matoma kaip atvira bendruomenė, priimanti ir nusidėjėlį, klystantį bei kantriai lydinti jį link gyvenimą perkeičiančio Dievo gaillestingumo.

Kiekviena šeima tegul kreipia žvilgsnį į Šventąją Šeimą. Jos gyvenime ne viskas buvo taip idealu, kaip galėtume įsivaizduoti. Jėzus gimė gyvulių tvarte, o visa šeima netrukus patyrė pabėgėlių dalią. Tačiau, kaip sako popiežius Pranciškus, „kelias varganais vystyklais ir meilės gausa Marija pavertė gyvulių tvartą Jėzaus namais“ (*Evangelii Gaudium* 286). Tai tepadrąsina šeimas atsiverti didesnei meilei netgi savo neidealiose situacijose. Tepadeda Viešpats atsigręžti į Jį ir į vienas kitą, tėvams į vaikus ir vaikams į tėvus. Gal šis žvilgsnis leis pastebėti, kad jūsų namuose būtų vietos dar vienam sūnui ar dukrai: galbūt tam, kuris šiuo metu auga vaikų namuose ir svajoja, kad galėtų į ką nors kreiptis „mama“, „tėti“.

Klauskime savęs, koku būdu mano ir mano šeimos gyvenimas kviečia ir kitus ateiti prie tos veršmės, kuri yra sekmadienio Eucharistija? Kaip mūsų pavyzdys patraukia artintis prie Dievo gaillestingumo? Koku būdu mūsų laikysena paskatina kitus į gėrį? Kaip galėčiau prisidėti, kad parapijos bendruomenėje būtų labiau jaučiama šeimos dvasia?

Tebūna šie Šeimos metai palaiminti santarve mūsų namuose. Kiekviena šeima tepatiria meilės džiaugsmą ir tegul būna bendrystės bei maldos židiniu, palaiminimu Bažnyčiai ir pasauliui.

Vyskupas Arūnas Poniškaitis
Lietuvos Vyskupų Konferencijos Šeimos reikalų tarybos pirmininkas

Malda Šventajai Šeimai

Jėzau, Marija ir Juozapai, su pasitikėjimu kreipiamės į jus, kuriuose spindi tikroji meilė.

Šventoji Nazareto Šeima, padaryk ir mūsų šeimas bendrystės bei maldos vietomis, tikromis Evangelijos mokyklomis ir mažosiomis namų Bažnyčiomis.

Šventoji Nazareto Šeima, tenelieka mūsų šeimose prievartos, užsisklendimo ir susikaldymo, o kiekvienas, kuris buvo įskaudintas ar papiktintas, tepatiria paguodą ir išgydymą.

Šventoji Nazareto Šeima, padėk visiems suvokti, kokia yra graži šeima Dievo sumanyme, ir saugoti ją šventą bei nepažeistą.

Jėzau, Marija ir Juozapai, išgirskite ir išklausykite mūsų maldavimą. Amen.

(pagal Amoris Laetitia)

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienuj raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORDBANKAS, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.

